

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Komunikat Komisji określający warunki, w kontekście preferencyjnych ustaleń taryfowych, informowania przedsiębiorców i administracji państw członkowskich o przypadkach uzasadnionych wątpliwości odnośnie do pochodzenia towarów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 332/01)

1. Wprowadzenie

W swoim komunikacie COM(97) 402 z dnia 23 lipca 1997 r. Komisja ustanowiła plan działania mający na celu zmianę sposobu administrowania preferencyjnymi ustaleniami taryfowymi.

Proponowane środki (pkt 9.3.2 akapit drugi) przewidują bardziej systematyczne korzystanie z systemu wczesnego ostrzegania importerów w przypadku zaistnienia jakichkolwiek uzasadnionych wątpliwości odnośnie do pochodzenia towarów objętych takimi ustaleniami. Na tej podstawie Komisja postanowiła bardziej systematycznie informować przedsiębiorców o przedstawionych jej tego rodzaju przypadkach, poprzez zawiadomienia skierowane do importerów publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C). Komisja opublikowała również komunikat 2000/C 348/03 z dnia 5 grudnia 2000 r. ⁽¹⁾, w którym określono warunki przedstawiania przedmiotowych informacji.

Komisja potwierdziła te kierunki w komunikacie COM(2005) 100 z dnia 16 marca 2005 r., w którym przypomniano że te zawiadomienia skierowane do importerów są jednym ze środków ostrożności, z których korzysta się z przypadku niewystarczającej kontroli właściwych organów krajów wywozu lub braku współpracy z ich strony. W komunikacie tym podkreślono też, że za pomocą analizy ryzyka należy usprawnić i lepiej ukierunkować kontrole preferencyjnego przywozu, tak aby nie zaszkodzić legalnym przepływom handlowym. W świetle tych kierunków i zdobytych od 2000 r. doświadczeń Komisja uważa za właściwe opublikowanie zmienionej wersji komunikatu z dnia 5 grudnia 2000 r. Jest to celem niniejszego komunikatu, który zastępuje poprzedni.

Informacje będą w dalszym ciągu publikowane w taki sposób, aby administracje celne państw członkowskich i przedsiębiorcy mogli podjąć konieczne działania – przedsiębiorcy w celu ochrony swoich własnych interesów gospodarczych ⁽²⁾ a administracje w celu ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej.

Publikując informację Komisja będzie pamiętać, że nie powinna zakłócać żadnego toczącego się dochodzenia, czy to na poziomie krajowym, czy też na szczeblu Unii Europejskiej, związanego z preferencyjnymi ustaleniami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 5.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ Odmowa preferencyjnego traktowania ze względu na uzasadnione wątpliwości co do statusu pochodzenia przywożonych towarów może powodować powstanie długu celnego. Po opublikowaniu zawiadomienia osoba zobowiązana do uiszczenia opłat celnych nie może powoływać się na dobrą wiarę, aby kwalifikować się do zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych, co wynika z treści art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Sam brak jakiegokolwiek informacji o uzasadnionej wątpliwości dotyczącej konkretnego kraju lub produktu nie musi oznaczać, że problem nie występuje. W szczególności pozostaje to bez uszczerbku dla szczególnych środków takich jak gwarancje przywozowe, które mogą być czasami wymagane w indywidualnych przypadkach. Przedsiębiorcy muszą zatem pozostawać niezwykle czujni w trakcie realizacji ustaleń, zwłaszcza w odniesieniu do dowodów preferencyjnego pochodzenia.

2. Przypadki, w których konieczne może być uzyskanie informacji od Komisji

Do głównych okoliczności, które mogą wzbudzać uzasadnione wątpliwości odnośnie do pochodzenia należą (niepełna lista) ⁽¹⁾:

- brak wstępnej współpracy administracyjnej, ze względu na nieprzekazanie nazw i adresów organów celnych lub rządowych odpowiedzialnych za wydawanie lub kontrolę dowodów pochodzenia (świadczeń pochodzenia, świadectw przewozowych i poświadczających pochodzenie dokumentów sporządzanych przez eksporterów) lub ze względu na niedostarczenie wzorów pieczęci używanych do uwiecznienia świadectw;
- brak lub nieodpowiednia jakość współpracy administracyjnej przy weryfikacji dowodów pochodzenia;
- ogólna informacja gospodarcza lub naukowa, która może stwarzać wątpliwości odnośnie do tego, czy produkt lub kraj może spełniać kryteria pochodzenia (np. brak przemysłu włókienniczego w kraju eksportującym dużą ilość odzieży lub brak floty rybackiej w kraju eksportującym dużą ilość produktów rybołówstwa, z wyjątkiem przypadków, w których możliwa jest kumulacja pochodzenia);
- stwierdzenie istnienia niewystarczającej struktury lub praktyki administracyjnej do zarządzania preferencyjnymi ustaleniami w krajach korzystających lub partnerskich;
- regularny przywóz towarów do krajów objętych preferencyjnymi ustaleniami z krajów nieuprawnionych do preferencyjnego traktowania i ich powrotny wywóz bez dalszego widocznego przetworzenia, o ile można to ustalić na podstawie statystyk dotyczących handlu;
- ostry wzrost, bez zadawalającego wyjaśnienia, przywozu towarów wrażliwych objętych kilkoma wskaźnikami ryzyka nadużyć lub występujących jednocześnie nieprawidłowości (np. buty będące przedmiotem wywozu z regionu, w którym niektóre, ale nie wszystkie kraje sąsiadujące objęte są cłami antydumpingowymi, korzystają z liberalizacji handlu lub kwalifikują się do preferencji taryfowych);
- stwierdzenie nadużyć lub nieprawidłowości, w szczególności w wyniku dochodzeń prowadzonych w krajach korzystających lub partnerskich uprawnionych do korzystania z preferencji taryfowych;
- ustalenia dotyczące przyjęcia lub możliwego stosowania przez kraj korzystający lub partnerski przepisów ustawowych lub administracyjnych niezgodnych z przepisami stosowanymi w ramach systemu preferencji.

3. Forma i treść informacji

- 3.1. W takich okolicznościach Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) zawiadomienie skierowane do importerów wyjaśniając, że istnieją uzasadnione wątpliwości odnośnie do statusu pochodzenia przywozu wszystkich lub niektórych produktów zgłoszonych jako pochodzące z konkretnego kraju, objętych preferencyjnymi ustaleniami taryfowymi.

⁽¹⁾ W przypadku gdy wyjaśnienia dotyczące pan-eurośródziemnomorskich protokołów w sprawie reguł pochodzenia (Dz.U. C 83 z 17.4.2007, s. 13) odnoszą się „uzasadnionych wątpliwości” dotyczy to wyłącznie indywidualnych przypadków, w których może czasami powstać wątpliwość odnośnie do rzeczywistego pochodzenia towarów, głównie z powodów formalnych. Podobnie środki zawieszające preferencje taryfowe, podejmowane przez Komisję na mocy przepisów mających zastosowanie do niektórych autonomicznych porozumień (a mianowicie w odniesieniu do ogólnego systemu preferencji na podstawie art. 16–19 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. (Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1), niektórych preferencji handlowych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. (Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1) i niektórych nadzwyczajnych środków handlowych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1)) dotyczą przypadków wykraczających poza „uzasadnione wątpliwości”.

Równoległe i zgodnie z właściwymi procedurami Komisja przekaże właściwym organom państw członkowskich oraz organom danego kraju korzystającego lub partnerskiego wszelkie istotne informacje.

- 3.2. Do niniejszego komunikatu załączona jest lista zawiadomień skierowanych do importerów, które zostały opublikowane w przeszłości w przypadkach uzasadnionych wątpliwości odnośnie do pochodzenia towarów i ważnych w dniu publikacji niniejszego komunikatu. Lista ta, o charakterze wyłącznie informacyjnym, zostanie umieszczona na tematycznej stronie internetowej Komisji poświęconej unii celnej ⁽¹⁾ i będzie w przyszłości aktualizowana tylko na tej stronie internetowej. Takie informacje należy traktować jako orientacyjne, ponieważ jedynie publikacja zawiadomienia skierowanego do importerów w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C), informującego przedsiębiorców i administracje państw członkowskich o przypadkach uzasadnionych wątpliwości odnośnie do pochodzenia towarów, powoduje skutki określone w art. 220 ust. 2 lit. b) Wspólnotowego kodeksu celnego.

4. Działania podejmowane po publikacji

- 4.1. Po opublikowaniu zawiadomienia skierowanego do importerów organy celne państw członkowskich dokonują analizy ryzyka przepływów handlowych będących przedmiotem zawiadomienia. Zatem na tej podstawie podejmą one decyzję, które dokumenty potwierdzające pochodzenie danych towarów należy przesłać właściwym organom kraju korzystającego z preferencji wraz z uzasadnieniem wniosku do celów weryfikacji po odprawie. W oczekiwaniu na wyniki weryfikacji organy celne każdego z państw członkowskich powinny podjąć wszelkie środki ostrożności w celu zabezpieczenia płatności wszystkich mających zastosowanie należności. Środki te powinny być zgodne z procedurami określonymi w danej umowie lub autonomicznych ustaleniach preferencyjnych.
- 4.2. Odpowiednie forum na szczeblu UE (grupy Rady, Komitet Kodeksu Celnego lub każdy inny komitet) zbada sytuację, na podstawie której opublikowano zawiadomienie skierowane do importerów, uwzględniając wyniki weryfikacji po odprawie lub wszelkie inne istotne informacje.

W zależności od uzyskanych wniosków Komisja podejmie decyzję, że uzasadnione wątpliwości:

- już nie występują, w którym to przypadku opublikuje zawiadomienie skierowane do importerów w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) cofające lub zmieniające wcześniejsze zawiadomienie,

lub

- pozostają. W tym przypadku i jeżeli dane ustalenie preferencyjne ma charakter autonomiczny lub jest umową o wolnym handlu zawartą przez UE, w której przewidziano możliwość cofnięcia lub zawieszenia preferencji, Komisja może przyjąć zalecenie lub, w stosownych przypadkach, decyzję o zawieszeniu lub czasowym cofnięciu preferencyjnego traktowania taryfowego, w całości lub w części. W przypadku innych umów o wolnym handlu Komisja poinformuje o przedmiotowej sprawie właściwy wspólny komitet celny ustanowiony w danej umowie lub każdy inny właściwy organ.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en.htm

ZAŁĄCZNIK

Zawiadomienia skierowane do importerów publikowane w przypadkach uzasadnionych wątpliwości odnośnie do pochodzenia towarów ważne w dniu publikacji niniejszego komunikatu

Zakres zawiadomienia	Nr zawiadomienia	Opublikowano w
Przywóz cukru do Wspólnoty z krajów Bałkanów Zachodnich	2002/C 152/05	Dz.U. C 152 z 26.6.2002, s. 14
Przywóz czosnku do Wspólnoty	2005/C 197/05	Dz.U. C 197 z 12.8.2005, s. 8
Przywóz produktów o wysokiej zawartości cukru	2007/C 265/07	Dz.U. C 265 z 7.11.2007, s. 6
Przywóz do Wspólnoty wyrobów włókienniczych z Bangladeszu	2008/C 41/06	Dz.U. C 41 z 15.2.2008, s. 8
Przywóz do UE tuńczyka z Kolumbii i Salwadoru	2010/C 132/05	Dz.U. C 132 z 21.5.2010, s. 15
Przywóz z Izraela do UE	2012/C 232/03	Dz.U. C 232 z 3.8.2012, s. 5